

[Fuglsang.]

nej. Vi står nu i den situation — det gør jeg, det gør det ærede medlem hr. Aage Fogh — at der findes en stor gruppe af unge, som intet har, men i kraft af deres dygtighed og deres stilling som danske borgere har krav på jord. Overfor dem står et mindre antal godsejere og store jordbesiddere, der forsvarer deres ejendomsret til jorden. Her kan der ikke være tale om en helhed. Her må man vælge mellem den ungdom, der har krav på en plads i samfundet, og så dem, der forsvarer deres ret til den jord, som de på forskellig vis i historiens løb er kommet i besiddelse af.

Her står man og forsvarer den private ejendomsret, her står man og bekæmper statens ret til at ekspropriere. Er det ikke interessant at sammenligne det standpunkt, venstre og de konservative tager i dag, og det, de tog, da vi i sidste uge behandlede spørgsmålet om de militære ekspropriationer? Da var der ikke meget tilbage af respekten for den private ejendomsret, og jeg må beklageligvis sige, det gjaldt også det ærede medlem hr. Aage Foghs parti, idet det radikale parti stemte for de militære ekspropriationer, medens det ærede medlem hr. Aage Fogh i dag er modstander af ekspropriationer. Det drejede sig ikke om ved hjælp af en eventuel ekspropriation at skaffe jord til landets egne børn, men om at skaffe jord til anlæg, som i givet tilfælde kan avendes som baser af fremmede.

Tilsyneladende har man ikke lagt megen vægt på ekspropriationernes mængde, omfang og beliggenhed samt eventuel kontrol hermed fra landbrugets side. At det ikke er få områder, det drejer sig om, hvor der godt kunne blive plads til adskillige mennesker, som i dag mangler jord, ved man; jeg kender ikke tallene, men har fra anden side fornylig hørt tale om 130 000 tdr. land. Hvad kunne der ikke blive plads til der, hvis man ville stille sig lidt velvilligt overfor små jordbrugere.

Når talen er om udvidelse af forkøbsretten, har jeg ofte hørt den indvending, at jordlovsudvalget i mange tilfælde ikke engang bruger den forkøbsret, det har i øjeblikket. F. eks. havde staten ifølge den bestående lovgivning forkøbsret til den 430 tdr. land store gård, Østedgaard ved Fredericia,

hvor der kunne være blevet plads til adskillige nye ejendomme, men landbrugsministeriet gav, af for mig og mange andre uransagelige grunde, afkald på forkøbsretten, så denne gård ligesom så mange andre tværtimod at danne basis for en udstykning blev givet til en ikke-landmand, en erhvervsdrivende her fra København. Det kan ikke være rimeligt, som forholdene er i øjeblikket, og jeg går ud fra, at den højtærede landbrugsminister vil have sin opmærksomhed henvendt på, at sådanne ejendomsovertagelser ikke gentages i altfor stort omfang.

Bedre bliver det ikke, når jordlovsudvalget, som det synes, ofte forsømmer sin pligt på et andet område, idet man i talrige tilfælde lader fem og syv være lige, når allerede bestående ejendomme nedlægges. For ikke længe siden diskuterede vi her i tinget affæren fra Ry, hvor en ikke-landmand, Gunnar Larsen, opslugte den ene ejendom efter den anden. Nu læser jeg i pressen om en ny lignende sag fra Dragsholm omkring Vejrhøj, hvor i forvejen 30 små ejendomme er ved at forsvinde. De opkøbes af byborgere som direktør Christiansen fra ØK og andre. Jamen, må man forundret spørge sig selv, tæller disse små hjem da slet ikke med, når det gælder om at drage omsorg for hjemmenes opretholdelse og for den hellige private ejendomsret? Jeg nævner blot dette som eksempel på noget, der umiddelbart trænger sig på i vor jordlovgivning og dens administration, og beder den højtærede landbrugsminister have sin opmærksomhed henvendt på dette i fremtiden.

Men jeg vil som sagt anbefale disse ændringsforslag til hurtig gennemførelse, og det vil sige endnu i dette folketingsår, for også på dette område gælder det gamle ord: mens græsset gror, dør horsemor.

Formanden: Jeg vil mene, at ord som „hul snak“ går udover, hvad der er god tone her i tinget.

Oluf Pedersen: Ændringsforslag nr. 10, der går ud på, at der kan tilstås et supplementlån til den nye ejer ved ejendommens overdragelse til en slægtning, må jeg anbefale at stemme imod. Ændringsforslag nr. 11 vedrørende adgang til at tinglyse en højere købesum ved overdragelse må jeg anbefale at stemme for, selvfølgelig. Jeg